

hverves og besiddes m.v. også af personer under 18 år.

I § 1, stk. 3, er indsat en bestemmelse om, at Politimesteren i Grønland kan fastsætte regler om, at ammunition omfattet af § 1, stk. 6, er undtaget fra kontrolordningen. Årsagen hertil er, at visse typer ammunition kan anvendes til såvel almindelige jagtvåben, som våben omfattet af forslaget. Det ville være særdeles uhensigtsmæssigt, hvis erhvervelse af sædvanlig ammunition til brug for ikke-tilladelsespligtige jagtvåben var underlagt kontrolordningen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, stk. 3.

I forhold til den gældende »pistolbekendtgørelse« er kontrollen skærpet på 2 områder. For det første er kontrolordningens anvendelsesområde udvidet, idet begrebet »andre korte håndskydevåben« er medtaget i lovteksten. Dette muliggør i modsætning til pistolbekendtgørelsens regler, at et oversavet glatløbet jagtgevær eller en jagtriffel med en ganske kort pibe kan være omfattet af lovens kontrolordning. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, stk. 1, nr. 1. For det andet indeholder lovforslaget flere og mere vidtgående forbuds- og kontrolbestemmelser end pistolbekendtgørelsen.

3.4. Politimesterens oprindelige henvendelse til Justitsministeriet vedrørte – udover en modernisering af den såkaldte »pistolbekendtgørelse« – alene et forbud mod indførsel af hel- og halvautomatiske våben. Baggrunden herfor var, at der i dag formentlig findes en hel del halvautomatiske våben i Grønland, hvorfor politimesteren anførte, at et totalt forbud mod at indføre, tilvirke, erhverve, besidde, bære og anvende hel- og halvautomatiske våben af praktiske grunde eventuelt burde gennemføres ad flere omgange.

Justitsministeriet er enig i, at der ved udformningen af en våbenkontrolordning opstår praktiske problemer i relation til de personer, som i dag lovligt er i besiddelse af hel- eller halvautomatiske våben. En etapevis gennemførelse af våbenkontrolordningen begyndende med et forbud mod indførsel af visse våben vil imidlertid i høj grad forhale kontrolordningens virkning.

Justitsministeriet finder, at den overgangsordning, som tidligere er blevet anvendt i våbenlovssammenhæng senest i forbindelse med ændringerne af den danske våbenlov i 1986 og 1987, tilgodeser såvel de praktiske problemer i relation til de personer, som i dag lovligt besidder hel- eller halvautomatiske våben, som hensynet til ordningens effektivitet.

Det foreslås derfor, at personer, som i dag lovligt er i besiddelse af hel- eller halvautomatiske våben, fortsat kan besidde – men *ikke* anvende, bære m.v. –

disse våben, under forudsætning af, at de pågældende senest 1 år efter lovens ikrafttræden har anmeldt besiddelsen til Politimesteren i Grønland.

3.5. Endelig indeholder lovforslaget i § 10 en bestemmelse om udførsel af våben. Det foreslås, at tilladelser til udførsel af våben fra Grønland af hensyn til rigets våbeneksportpolitik meddeles af Justitsministeriet. § 10 omfatter alle typer af våben og ammunition samt dele hertil, idet man af hensyn til den danske våbeneksportpolitik bør have ens regler i Grønland og Danmark. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 10.

3.6. Den 31. marts 1992 behandledes lovforslaget i Grønlands Landsting. Landstinget tilsluttede sig forslaget på betingelse af, at erhvervsfangere fortsat blev sikret adgang til at anvende halvautomatiske våben – specielt salonrifler til sæljagt – idet det samtidig anførtes, at det fandtes urimeligt, hvis erhvervsfangere skulle betale 840 kr. for udstedelse af en våbentilladelse. Landstinget pålagde herefter landsstyret at genoptage forhandlingerne med Justitsministeriet med hensyn til de ovennævnte punkter.

Justitsministeriet rettede ved skrivelse af 10. juni 1992 henvendelse til Grønlands Hjemmestyre, dels på baggrund af landstingsforhandlingen, dels på baggrund af, at politimesteren i Grønland ved skrivelse af 13. maj 1992 havde oplyst, at Grønlands Hjemmestyre i øjeblikket var i gang med en revision af den grønlandske jagtlovgivning, herunder spørgsmålet om anvendelse af halvautomatiske våben.

Grønlands hjemmestyre besvarede Justitsministeriets henvendelse ved skrivelse af 4. september 1992. Det hedder i skrivelserne:

»Henvendelse til Justitsministeriets brev af 10. juni 1992, skal det meddeles at man fra Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug er igang med at indarbejde regler, herunder spørgsmålet om brugen af halvautomatisk våben.

Jagtreglerne tænkes udformet, således at brugen af halvautomatisk våben begrænses så vidt muligt. Der er således planer om kun at tillade anvendelse af halvautomatisk våben pr. dispensation de steder, hvor anvendelse af ikke-automatiske våben ikke tilstrækkeligt i erhvervsfangst.

I loven om erhvervsfæstig fangst og jagt er reglerne således, at brugen af halvautomatisk våben stadigvæk er tilladt. Årsagerne til tilladelsen kan læses i Landstingets behandling af lovudkastet til våbenlov. Reglen om anvendelse af halvautomatiske våben tænkes ændret, når samtlige bekendtgørelser om fangst og jagt revideret ift. våbenanvendelse, er sat på plads.